

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 95

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

31 marca 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 286/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. zmieniające załącznik I – w celu dodania nazwy nowego włókna tekstylnego – oraz załączniki VIII i IX – w celu dostosowania ich do postępu technicznego – do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 287/2012 z dnia 30 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnej triflusulfuron ⁽¹⁾ 7
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 288/2012 z dnia 30 marca 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 9
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 289/2012 z dnia 30 marca 2012 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2012 r. 11

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1259/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn, polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu niepodobnym do dioksyn w środkach spożywczych (Dz.U. L 320 z 3.12.2011)..... 14

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 286/2012

z dnia 27 stycznia 2012 r.

zmieniające załącznik I – w celu dodania nazwy nowego włókna tekstylnego – oraz załączniki VIII i IX – w celu dostosowania ich do postępu technicznego – do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 1007/2011 ustanowiono przepisy regulujące etykietowanie i znakowanie wyrobów w zakresie zawartości włókien tekstylnych, w celu zapewnienia ochrony interesów konsumentów. Wyroby włókiennicze mogą być udostępnione na rynku Unii, wyłącznie jeżeli są zgodne z przepisami tego rozporządzenia.
- (2) W rozporządzeniu (UE) nr 1007/2011 zawarty został wymóg podania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także przewidziano w nim kontrole zgodności z informacjami podawanymi na etykiecie przeprowadzane w drodze analiz.
- (3) W celu dostosowania rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 do postępu technicznego, konieczne jest dodanie nazwy włókna „dwuskładnikowe włókno polipropylenowo-poliamidowe” do wykazów nazw włókien tekstylnych znajdujących się w załącznikach I i IX do tego rozporządzenia.
- (4) W załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 określono jednolite metody analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych.

(5) Konieczne jest zatem ustalenie jednolitych metod badawczych dla dwuskładnikowego włókna polipropylenowo-poliamidowego.

(6) Dyrektywa 96/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, zmieniona dyrektywą Komisji 2011/74/EU⁽³⁾, i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/121/WE⁽⁴⁾, zmieniona dyrektywą Komisji 2011/73/EU⁽⁵⁾, zawierają nazwę włókna tekstylnego „dwuskładnikowe włókno polipropylenowo-poliamidowe”. Ponieważ dyrektywy 96/73/WE i 2008/121/WE zostały uchylone rozporządzeniem (UE) nr 1007/2011 ze skutkiem od dnia 8 maja 2012 r., konieczne jest włączenie ze skutkiem od tej daty przedmiotowej nazwy włókna tekstylnego do rozporządzenia (UE) nr 1007/2011.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1007/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 1007/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 8 maja 2012 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 32 z 3.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 198 z 30.7.2011, s. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 19 z 23.1.2009, s. 29.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 198 z 30.7.2011, s. 30.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272 z 18.10.2011, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, VIII i IX do rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I dodaje się wiersz 49 w brzmieniu:

„49	dwuskładnikowe włókno polipropylenowo-poliamidowe	włókno dwuskładnikowe składające się z osadzonych w matrycy polipropylenowej fibryl (włóknistych struktur) poliamidowych, stanowiących 10–25 % masy włókna”;
-----	---	--

2) w załączniku VIII rozdział 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) zestawienie otrzymuje brzmienie:

„Zestawienie

Metoda	Zakres stosowania (*)		Odczynnik
	Składnik rozpuszczalny	Składnik nierozpuszczalny	
1.	Acetat	Niektóre inne włókna	Aceton
2.	Niektóre włókna białkowe	Niektóre inne włókna	Podchloryn
3.	Wiskoza, włókna miedziowe lub niektóre rodzaje modalu	Niektóre inne włókna	Kwas mrówkowy i chlorek cynku
4.	Poliamid lub nylon	Niektóre inne włókna	Kwas mrówkowy 80 % m/m
5.	Acetat	Niektóre inne włókna	Alkohol benzytowy
6.	Triacetat lub polilaktyd	Niektóre inne włókna	Dwuchlorometan
7.	Niektóre włókna celulozowe	Niektóre inne włókna	Kwas siarkowy 75 % m/m
8.	Akryl, niektóre modakryle lub niektóre włókna chlorowe	Niektóre inne włókna	Dimetyloformamid
9.	Niektóre włókna chlorowe	Niektóre inne włókna	Disiarczek węgla/aceton 55,5/44,5 % v/v
10.	Acetat	Niektóre inne włókna	Kwas octowy lodowaty
11.	Jedwab, poliamid lub nylon	Niektóre inne włókna	Kwas siarkowy 75 % m/m
12.	Juta	Niektóre włókna pochodzenia zwierzęcego	Oznaczanie zawartości azotu
13.	Polipropylen	Niektóre inne włókna	Ksilen
14.	Niektóre włókna	Niektóre inne włókna	Metoda z zastosowaniem stężonego kwasu siarkowego
15.	Włókna chlorowe, niektóre modakryle, niektóre elastany, acetaty, triacetaty	Niektóre inne włókna	Cykloheksanon
16.	Melamina	Niektóre inne włókna	Gorący kwas mrówkowy 90 % m/m

(*) Szczegółowy wykaz włókien podano w ramach każdej metody”;

b) punkt 1 ppkt 2 metody nr 1 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), lnem (7), konopiami (8), jutą (9), manilą (10), ostnicą (11), kokosem (12), żarnowcem (13), ramią (14), sizalem (15), włóknem miedziowym (21), modalem (22), włóknem białkowym (23), wiskożą (25), włóknem akrylowym (26), poliamidem lub nylonem (30), poliesterem (35), polipropylenem (37), elastomultiestrem (45), elastoolefiną (46), melaminą (47) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).

Metody tej nie stosuje się w żadnym wypadku do acetatu zdeacetylowanego powierzchniowo.”;

c) punkt 1 ppkt 2 metody nr 2 otrzymuje brzmienie:

„2. bawełną (5), włóknem miedziowym (21), wiskożą (25), akrylem (26), włóknem chlorowym (27), poliamidem lub nylonem (30), poliesterem (35), polipropylenem (37), elastanem (43), włóknem szklanym (44), elastomultiestrem (45), elastoolefiną (46), melaminą (47) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).

Jeżeli w mieszance występują różne włókna białkowe, to stosując tę metodę, można określić ich całkowitą ilość, ale nie można określić zawartości procentowej każdego z tych włókien oddzielnie.”;

d) w metodzie nr 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„WISKOZA, WŁÓKNO MIEDZIOWE LUB NIEKTÓRE TYPY MODALU I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA

(Metoda z zastosowaniem kwasu mrówkowego i chlorku cynku);

(ii) punkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. bawełną (5), polipropylenem (37), elastoolefiną (46) i melaminą (47).

Jeżeli stwierdzono obecność modalu, należy przeprowadzić wstępne badanie w celu sprawdzenia, czy włókno rozpuszcza się w odczynniku.

Metody tej nie stosuje się do mieszanek, w których bawełna uległa nadmiernej degradacji chemicznej, ani gdy wiskoza lub włókno miedziowe nie są całkowicie rozpuszczalne ze względu na obecność niektórych barwników lub apretur, których nie można całkowicie wyeliminować.”;

(iii) punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem bawełny, dla której »d« wynosi 1,02, i melaminy, dla której »d« wynosi 1,01.”;

e) w metodzie nr 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„ACETAT I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA

(Metoda z zastosowaniem alkoholu benzyłowego);

(ii) punkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. triacetatem (24), polipropylenem (37), elastoolefiną (46), melaminą (47) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).”;

f) w metodzie nr 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„TRIACETAT LUB POLILAKTYD I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA

(Metoda z zastosowaniem dichlorometanu);

(ii) punkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (35), polipropylenem (37), włóknem szklanym (44), elastomultiestrem (45), elastoolefiną (46), melaminą (47) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).

Uwaga

Włókna triacetatowe, które zostały poddane obróbce końcowej powodującej częściową hydrolizę, przestają być całkowicie rozpuszczalne w odczynniku. W tym przypadku metody tej nie stosuje się.”;

g) w metodzie nr 7 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„NIEKTÓRE WŁÓKNA CELULOZOWE I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA

(Metoda z zastosowaniem 75 % m/m kwasu siarkowego);

(ii) punkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. poliestrem (35), polipropylenem (37), elastomultiestrem (45), elastoolefiną (46) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).”;

(iii) punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem dwuskładnikowego włókna polipropylenowo-poliamidowego, dla którego wartość »d« wynosi 1,01.”;

h) punkt 1 ppkt 2 metody nr 8 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskozą (25), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (35), polipropylenem (37), elastomultiestrem (45), elastoolefiną (46), melaminą (47) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).

Stosuje się ją również do akryli oraz niektórych modakryli poddanych działaniu barwników wstępnie metalizowanych, ale nie do włókien poddawanych działaniu barwników chromujących się.”;

i) punkt 1 ppkt 2 metody nr 9 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (35), polipropylenem (37), włóknem szklanym (44), elastomultiestrem (45), melaminą (46) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).

Jeżeli zawartość wełny lub jedwabiu w mieszance przekracza 25 %, należy zastosować metodę nr 2.

Jeżeli zawartość w mieszance poliamidu lub nylonu przekracza 25 %, stosuje się metodę nr 4.”;

j) w metodzie nr 10 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„ACETAT I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA

(Metoda z zastosowaniem kwasu octowego lodowatego)”;

(ii) punkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. niektórymi włóknami chlorowymi (27), tj. włóknami polichlorku winylu, nawet dochlorowanymi, polipropylenem (37), elastoolefiną (46), melaminą (47) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).”;

k) w metodzie nr 11 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„JEDWAB LUB POLIAMID I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA

(Metoda z zastosowaniem 75 % m/m kwasu siarkowego)”;

(ii) punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. ZAKRES STOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się, po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do dwuskładnikowych mieszanek włókien:

1. jedwabiu (4), poliamidu lub nylonu (30)

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), polipropylenem (37), elastoolefiną (46), melaminą (47) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).”;

(iii) punkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. ZASADA

Włókna jedwabiu, poliamidu lub nylonu, znajdujące się w mieszance o znanej masie w stanie suchym, rozpuszcza się za pomocą 75 % m/m kwasu siarkowego (*).

Pozostałości zbiera się, przemywa, suszy i waży. Ich masę, po wprowadzeniu ewentualnych poprawek, wyraża się jako udział procentowy w suchej masie mieszanki. Różnica stanowi udział procentowy suchego jedwabiu, poliamidu lub nylonu.

(*) Jedwabie dzikie, takie jak tussah, nie rozpuszczają się całkowicie w 75 % m/m kwasie siarkowym.”;

(iv) punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. PROCEDURA BADAWCZA

Należy stosować procedurę określoną we wskazówkach ogólnych i postępować w następujący sposób:

Do próbki znajdującej się w kolbie stożkowej o pojemności co najmniej 200 ml, zaopatrzonej w korek ze szlifem, dodać 100 ml 75 % m/m kwasu siarkowego na gram próbki i zakorkować kolbę. Energicznie wstrząsnąć i pozostawić na 30 minut w temperaturze pokojowej. Ponownie wstrząsnąć i pozostawić na 30 minut. Wstrząsnąć po raz ostatni i przesączyć zawartość kolby przez zważony tygiel filtracyjny. Stosując 75 % kwas siarkowy, przemyć włókna pozostałe w kolbie. Pozostałości w tyglu przemyć,

z zastosowaniem kolejno: 50 ml rozcieńczonego kwasu siarkowego, 50 ml wody i 50 ml rozcieńczonego roztworu amoniaku. Każdorazowo przed odessaniem pozostawić włókna w kontakcie z cieczą na około 10 minut. Na koniec spłukać wodą, pozostawiając włókna w kontakcie z wodą na około 30 minut. Opróżnić tygiel z cieczy przez odessanie, wysuszyć tygiel i pozostałości, ostudzić i zważyć.

W przypadku mieszanek dwuskładnikowych poliamidu z dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym po przesączeniu włókien przez zważony tygiel filtracyjny, a przed zastosowaniem opisanej procedury przemywania dwukrotnie przemyć pozostałości w tyglu filtracyjnym, za każdym razem stosując 50 ml 75 % kwasu siarkowego.”;

(v) punkty 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem wełny, dla której »d« wynosi 0,985, dwuskładnikowego włókna polipropylenowo-poliamidowego, dla którego »d« wynosi 1,005, i melaminy, dla której »d« wynosi 1,01.

6. PRECYZJA

Dla jednorodnej mieszanki materiałów włókienniczych granice ufności wyników uzyskanych z zastosowaniem tej metody nie przekraczają ± 1 dla poziomu ufności 95 %, z wyjątkiem mieszanek dwuskładnikowych poliamidu z dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym, dla których granice ufności wyników nie przekraczają ± 2 .”;

l) w metodzie nr 14 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**NIKTÓRE WŁÓKNA I NIKTÓRE INNE WŁÓKNA**

(Metoda z zastosowaniem stężonego kwasu siarkowego)”;

(ii) punkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. włóknami chlorowymi (27) na bazie homopolimeru chloru winylu, nawet chlorowanego, polipropylenem (37), elastoolefiną (46), melaminą (47) i dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49).

Pod uwagę bierze się te modakryle, które w wyniku zanurzenia w stężonym kwasie siarkowym powodują powstanie klarownego roztworu (gęstość względna 1,84 w temperaturze 20 °C).

Metodę tę można stosować zamiast metod nr 8 i 9.”;

(iii) punkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. ZASADA

Składnik inny niż włókno chlorowe, polipropylen, elastoolefina, melamina lub dwuskładnikowe włókno polipropylenowo-poliamidowe (tj. włókna określone w pkt 1 ppkt 1), znajdujące się w mieszance o znanej masie w stanie suchym, rozpuszcza się za pomocą stężonego kwasu siarkowego (o gęstości względnej 1,84 w temperaturze 20 °C). Pozostałości składające się z włókna chlorowego, polipropylenu, elastoolefiny, melaminy lub dwuskładnikowego włókna polipropylenowo-poliamidowego zbiera się, przemywa, suszy i waży; ich masę, po wprowadzeniu ewentualnych poprawek, wyraża się jako udział procentowy w suchej masie mieszanki. Różnica stanowi udział procentowy drugiego składnika.”;

(iv) punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy i dwuskładnikowego włókna polipropylenowo-poliamidowego, dla których wartość »d« wynosi 1,01.”;

m) w metodzie nr 16 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**MELAMINA I NIKTÓRE INNE WŁÓKNA**

(Metoda z zastosowaniem gorącego kwasu mrówkowego)”;

(ii) punkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. bawełną (5), aramidem (31) i polipropylenem (37).”;

3) w załączniku IX dodaje się pozycję nr 49 w brzmieniu:

„49 Dwuskładnikowe włókno polipropylenowo-poliamidowe 1,00”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 287/2012

z dnia 30 marca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnej triflusulfuronu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2009/77/WE ⁽²⁾ triflusulfuron został włączony jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG ⁽³⁾, do stosowania w charakterze środka chwastobójczego przy uprawach buraków cukrowych i pastewnych w ilości maksymalnie 60 g/ha jedynie co trzy lata na tym samym polu. Włączenie to dodatkowo ograniczono, zakazując karmienia zwierząt gospodarskich liśćmi roślin poddanych działaniu tej substancji. W odniesieniu do czystości substancji czynnej ustanowiono najwyższy dopuszczalny poziom wynoszący 6 g/kg dla zanieczyszczenia N, N-dimetylo-6-(2,2,2-trifluoroetoksy)-1,3,5-triazyno-2,4-diamina.
- (2) Od momentu zastąpienia dyrektywy 91/414/EWG rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 substancję tę uznaje się za zatwierdzoną na podstawie tego rozporządzenia i jest ona wymieniona w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych ⁽⁴⁾.
- (3) W dniu 25 czerwca 2010 r. powiadamiający, na którego wniosek włączono triflusulfuron do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, złożył wniosek o zmianę warunków zatwierdzenia triflusulfuronu. Zwrócił się on o zniesienie ograniczeń dotyczących stosowania tej substancji jako środka chwastobójczego i najwyższego dopuszczalnego poziomu zanieczyszczenia, o których mowa w motywie 1. Do wniosku dołączono dodatkowe informacje. Wniosek przedłożono Francji, państwu członkowskiemu, które zostało wyznaczone do pełnienia roli sprawozdawcy rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1490/2002 ⁽⁵⁾.
- (4) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy oceniło dodatkowe informacje przedłożone przez wnio-

skodawcę i przygotowało uzupełnienie do projektu sprawozdania z oceny. W dniu 17 grudnia 2010 r. uzupełnienie przedłożono Komisji, która przekazała je pozostałym państwom członkowskim i Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności w celu uzyskania ich uwag. W dniu 9 marca 2012 r. uzupełnienie do projektu sprawozdania z oceny zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w formie uzupełnienia do opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego triflusulfuronu.

- (5) Z różnych przeprowadzonych badań wynika, że zmiana warunków zatwierdzenia, o którą się zwrócono, nie stwarza żadnego dodatkowego ryzyka ponad to, które zostało już uwzględnione w zezwoleniu dotyczącym triflusulfuronu oraz w opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu dotyczącym tej substancji.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W części A załącznika w wierszu nr 289 dotyczącym triflusulfuronu wprowadza się następujące zmiany:

- 1) kolumna „Czystość” otrzymuje brzmienie:
„≥ 960 g/kg”;
- 2) w kolumnie „Przepisy szczegółowe” część A otrzymuje brzmienie:
„CZĘŚĆ A

Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka chwastobójczego.”.

Artykuł 2

Wejście w życieNiniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 2.7.2009, s. 23.⁽³⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 288/2012**z dnia 30 marca 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	CR	48,1
	IL	73,5
	MA	62,8
	TN	60,1
	TR	93,3
	ZZ	67,6
0707 00 05	JO	225,1
	TR	160,4
	ZZ	192,8
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	50,1
	TR	125,1
	ZZ	133,4
0805 10 20	EG	41,8
	IL	78,1
	MA	53,5
	TN	57,1
	TR	64,7
	ZA	45,1
	ZZ	56,7
0805 50 10	EG	69,3
	MX	39,8
	TR	57,4
	ZZ	55,5
0808 10 80	AR	87,2
	BR	91,1
	CA	137,4
	CL	95,9
	CN	87,8
	MA	49,8
	MK	31,8
	US	173,8
	UY	74,3
	ZA	82,8
ZZ	91,2	
0808 30 90	AR	101,2
	CL	128,6
	CN	52,9
	ZA	103,7
	ZZ	96,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 289/2012**z dnia 30 marca 2012 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2012 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należności celne przywozowe na produkty objęte kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 et 1007 90 00, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla przedmiotowych produktów.

(3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności celnych przywozowych produktów objętych kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 jest dzienna reprezentatywna cena przywozowa CIF ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

(4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 kwietnia 2012 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.

(5) Ze względu na konieczność zapewnienia możliwie jak najszybszego stosowania tego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 kwietnia 2012 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2012 r.

Kod CN	Wyszczególnienie	Należność celna przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	PSZENICA durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00 1002 90 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy do siewu	0,00

⁽¹⁾ Importer może skorzystać, w zastosowaniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ze zmniejszenia należności celnej o:
— 3 EUR/t, jeżeli port wyładunku jest portem Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltar) lub Morza Czarnego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski,

— 2 EUR/t, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczeniu należności ustalonych w załączniku I

16.3.2012-29.3.2012

1. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenvica zwykła ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica durum, wysokiej jakości	Pszenvica durum, średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica durum, niskiej jakości ⁽³⁾
Gielda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	238,02	190,74	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	307,97	297,97	277,97
Premia za Zatokę	88,08	19,23	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska – Rotterdam: 15,95 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora – Rotterdam: — EUR/t

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1259/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn, polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu niepodobnym do dioksyn w środkach spożywczych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 320 z dnia 3 grudnia 2011 r.)

1. W całym tekście, z dostosowaniem form gramatycznych:

zamiast: „dziko odławiany”,

powinno być: „dziko żyjący”.

2. W całym tekście, z dostosowaniem form gramatycznych:

zamiast: „pstrąg”,

powinno być: „troć”.

3. Strona 18, motyw 3:

zamiast: „(...) Dlatego też wyniki badań analitycznych odnoszące się do wszystkich dioksyn oraz kongenerów polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn stanowiących zagrożenie toksykologiczne są wyrażone w policzalnych jednostkach zwanych równoważnikami toksyczności TCDD (TEQ).”.

powinno być: „(...) Dlatego też wyniki badań analitycznych odnoszące się do wszystkich kongenerów dioksyn oraz polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn stanowiących zagrożenie toksykologiczne są wyrażone w policzalnych jednostkach zwanych równoważnikami toksyczności TCDD (TEQ).”.

4. Strona 18, motyw 6:

zamiast: „Suma sześciu PCB będących znacznikami lub wskaźnikami (PCB 28, 52, 101, 138, 153 i 180) stanowi około połowy łącznej ilości NDL-PCB obecnych w paszy i żywności. Suma ta jest uznawana za odpowiedni znacznik obecności i narażenia ludzi na NDL-PCB, dlatego powinna zostać określona jako najwyższy dopuszczalny poziom.”.

powinno być: „Suma steżeń sześciu wskaźnikowych kongenerów PCB (PCB 28, 52, 101, 138, 153 i 180) stanowi około połowy łącznej ilości NDL-PCB obecnych w paszy i żywności. Suma ta jest uznawana za odpowiedni wskaźnik obecności i narażenia ludzi na NDL-PCB, dlatego powinna zostać określona jako najwyższy dopuszczalny poziom.”.

5. Strona 18, motyw 7:

zamiast: „(...) Jeżeli ustanowiono by bardzo surowe poziomy maksymalne, wyrażanie wyników badań analitycznych jako górnej granicy prowadziłoby w niektórych przypadkach do poziomu zbliżonego do najwyższego dopuszczalnego poziomu, nawet w przypadku gdy nie oznaczono PCB. (...)”

(...) Właściwe byłoby zatem dokonanie przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów za 3 lata, w oparciu o bardziej obszerną bazę danych uzyskaną przy pomocy metody analizy o dostatecznej wrażliwości do celów oznaczania niskich poziomów.”.

powinno być: „(...) Jeżeli ustanowiono by bardzo surowe najwyższe dopuszczalne poziomy, to w niektórych przypadkach zastosowanie metody granicy oznaczalności przy obliczaniu wyników badań prowadziłoby do uzyskania poziomu zbliżonego do limitu, nawet w przypadku gdyby nie oznaczono ilościowo żadnego kongeneru PCB. (...)”

(...) Właściwe byłoby zatem dokonanie przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów za 3 lata, w oparciu o bardziej obszerną bazę danych uzyskanych przy pomocy metody analizy o poziomie czułości odpowiednim do ilościowego oznaczania niskich poziomów.”.

6. Strona 19, motyw 10:

zamiast: „(...) wprowadzono system zapewniający pełne informowanie konsumentów o zaleceniach żywieniowych w odniesieniu do ograniczeń spożycia tych gatunków ryb z regionu Morza Bałtyckiego (...)”.

powinno być: „(...) wprowadzono system zapewniający pełne informowanie konsumentów o zaleceniach żywieniowych w odniesieniu do ograniczeń spożycia ryb z regionu Morza Bałtyckiego (...)”.

7. Strona 19, motyw 12:

- zamiast:* „Zwrócono się do EFSA o przedstawienie opinii naukowej w sprawie obecności dioksyn i PCB o działaniu podobnym do dioksyn w wątrobie owiec i jeleniowatych oraz stosowności ustanowienia najwyższych dopuszczalnych poziomów dla dioksyn i PCB w wątrobie i produktach pochodnych w odniesieniu do produktu, a nie w przeliczeniu na zawartość tłuszczu, jak wygląda to obecnie. Przepisy dotyczące wątroby i produktów pochodnych, w szczególności wątroby owiec i jeleniowatych, powinny zatem zostać poddane przeglądowi, kiedy opinia EFSA będzie dostępna. Tymczasem właściwe jest ustanowienie najwyższego dopuszczalnego poziomu dla dioksyn i PCB w przeliczeniu na zawartość tłuszczu.”
- powinno być:* „Zwrócono się do EFSA o przedstawienie opinii naukowej w sprawie obecności dioksyn i PCB o działaniu podobnym do dioksyn w wątrobie owiec i jeleniowatych oraz stosowności ustanowienia najwyższych dopuszczalnych poziomów dla dioksyn i PCB w wątrobie i produktach pochodnych w przeliczeniu na produkt, a nie w przeliczeniu na tłuszcz, jak wygląda to obecnie. Przepisy dotyczące wątroby i produktów pochodnych, w szczególności wątroby owiec i jeleniowatych, powinny zatem zostać poddane przeglądowi, kiedy opinia EFSA będzie dostępna. Tymczasem właściwe jest ustanowienie najwyższego dopuszczalnego poziomu dla dioksyn i PCB w przeliczeniu na tłuszcz.”

8. Strona 19, motyw 13:

- zamiast:* „(...) Właściwe jest zatem stosowanie najwyższego dopuszczalnego poziomu do takiej żywności, ale w odniesieniu do produktu. Biorąc pod uwagę fakt, że najwyższy dopuszczalny poziom ustanowiono w odniesieniu do produktu dla niektórych rodzajów żywności o niskiej zawartości tłuszczu, właściwe jest stosowanie najwyższego dopuszczalnego poziomu w odniesieniu do produktu dla żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu.”
- powinno być:* „(...) Właściwe jest zatem stosowanie najwyższego dopuszczalnego poziomu do takiej żywności, ale w przeliczeniu na produkt. Biorąc pod uwagę fakt, że najwyższy dopuszczalny poziom ustanowiono w przeliczeniu na produkt dla niektórych rodzajów żywności o niskiej zawartości tłuszczu, właściwe jest stosowanie najwyższego dopuszczalnego poziomu w przeliczeniu na produkt dla żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu.”

9. Strona 21, załącznik, pkt 5.8:

- zamiast:* „(...) w tym tłuszcz maślany”,
- powinno być:* „(...) w tym tłuszcz mleczny”.

10. Strona 23, załącznik, lit. c) przypis 33:

- zamiast:* „⁽³³⁾ Najwyższy dopuszczalny poziom w przeliczeniu na zawartość tłuszczu nie ma zastosowania do żywności zawierającej < 2 % tłuszczu. W przypadku żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu najwyższym dopuszczalnym poziomem mającym zastosowanie jest poziom w odniesieniu do produktu odpowiadający poziomowi w odniesieniu do produktu dla żywności zawierającej 2 % tłuszczu, obliczony z najwyższego dopuszczalnego poziomu określonego w przeliczeniu na zawartość tłuszczu, z wykorzystaniem następującego wzoru:
- Najwyższy dopuszczalny poziom wyrażony w odniesieniu do produktu dla żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu = najwyższy dopuszczalny poziom dla tej żywności w przeliczeniu na zawartość tłuszczu x 0,02.”
- powinno być:* „⁽³³⁾ Najwyższy dopuszczalny poziom w przeliczeniu na tłuszcz nie ma zastosowania do żywności zawierającej < 2 % tłuszczu. W przypadku żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu najwyższym dopuszczalnym poziomem mającym zastosowanie jest poziom przeliczony na produkt odpowiadający poziomowi przeliczonemu na produkt dla żywności zawierającej 2 % tłuszczu, obliczony z najwyższego dopuszczalnego poziomu określonego w przeliczeniu na tłuszcz, z wykorzystaniem następującego wzoru:
- Najwyższy dopuszczalny poziom w przeliczeniu na produkt dla żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu = najwyższy dopuszczalny poziom dla tej żywności w przeliczeniu na tłuszcz x 0,02.”

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

